

Овчарова Н. В. Роль НДО в реалізації державної бюджетної політики в соціальній сфері / Н. В. Овчарова // Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції "Банківська система України в умовах глобалізації фінансових ринків". – Черкаси : Видавець Чабаненко Ю. А., 2011. – С. 283–285.

РОЛЬ НДО В РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ В СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ

Овчарова Н.В.
асистент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту
ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

Розвиток соціальної сфери сприяє реалізації державою соціальної функції бюджетної політики. Вона забезпечує реалізація таких завдань бюджетної політики як: покращення матеріального становища та добробуту громадян, покращення якості надання освітніх послуг, розвиток науки, фізичної культури та спорту, відродження культури та духовності; забезпечення високоякісної та доступної медичної допомоги населенню.

Ефективність функціонування соціальної сфери забезпечують підприємства, установи, організації, тобто соціальна інфраструктура.

Основними організаційно-правовими формами господарювання серед суб'єктів соціальної сфері є організації державної та комунальної форми господарювання. Значна кількість відомчих установ призводить до дублювання функцій та нерационального використання бюджетних коштів. Разом з тим, більшість бюджетних установ надають соціальні послуги як на безоплатній так і на платній основі, проте якість та кількість обсягів наданих послуг знаходиться на недостатньому рівні.

Необхідно зазначити, що протягом останніх років в Україні значно зросла частка недержавних організацій: благодійних та громадських організації, органів самоорганізації населення, творчих союзів та інших громадських об'єднань, які діють принципах самоорганізації, незалежно від держави, але в той же час частково беруть на себе державні функції, що пов'язані з задоволенням соціальних інтересів і потреб конкретних

соціальних груп. Найбільше громадських організації серед суб'єктів господарювання, що надають послуги з охорони здоров'я та соціальної допомоги, надають комунальні та індивідуальні послуги, а також здійснюють діяльність у сфері культури.

До основних функцій, які можуть здійснювати інститути третього сектору в сфері соціальних послуг, слід віднести:

- ідеологічну, що проявляється в здатності цих інститутів впливати на органи влади, їх політичні та соціальні заходи;
- захисну, що реалізується через соціальні програми та заходи;
- сервісну, яка має задовольняти конкретні потреби громадян через створення й надання соціальних послуг;
- інвестиційну, реалізуючи яку громадські організації здатні виступати як канали й механізми для залучення фінансових ресурсів у соціальну сферу;
- інтеграційну, яка сприяє об'єднанню громадян для здійснення колективних зусиль у вирішенні соціальних проблем, зростанню соціальної інтеграції й забезпеченню соціальної стабільності в суспільстві;
- інноваційну, яка дає можливість недержавним громадським організаціям запропонувати різні інноваційні форми надання соціальних послуг.

Організація розподілу взаємовідносин між державним та недержавним сектором позитивно вплине на збільшення чисельності постачальників соціальних послуг та сприятиме створенню повноцінного ринку соціальних послуг. Саме тому державна бюджетна політика в соціальній сфері повинна бути направлена на ефективну взаємодію держави, бізнес-структур та недержавних організацій, що сприятиме задоволенню соціальних потреб.

Необхідно зазначити, що на сьогодні, на жаль, на загальнодержавному рівні не сформовані умови щодо взаємодії інститутів громадського суспільства та органів публічної влади. Несформовано і ефективний механізм розподілу, використання, оцінки та контролю бюджетних коштів між недержавними установами.

Таким чином, важливим напрямком підвищення ефективності діяльності суб'єктів управління соціальною сферою є побудова ефективної організації розподілу взаємовідносин між державним та недержавним сектором як в питаннях фінансування, так і надання соціальних послуг.